ð

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การจัดการพื้นที่สาธารณะโดยชุมชนบริเวณลำน้ำแม่ลา

จังหวัดสิงห์บุรี

ผู้เขียน

นายนุกูล โปรยเงิน

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวคล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ศาสตราจารย์ คร. มนัส สุวรรณ ประธานกรรมการ รองศาสตราจารย์ คร. ชูเกียรติ ลีสุวรรณ์ กรรมการ รองศาสตราจารย์ พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาถึงลักษณะการใช้ประโยชน์และศักยภาพของพื้นที่
บริเวณลำน้ำแม่ลาบทบาทและศักยภาพของชุมชนในการจัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณ
ลำน้ำแม่ลา ความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนในจัดการพื้นที่สาธารณะบริเวณลำน้ำ
แม่ลาร่วมกันเพื่อกำหนดตัดสินใจเรื่องที่มีผลกระทบในชุมชน ลำดับความต้องการใช้ประโยชน์พื้นที่
สาธารณะและความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนกับความต้องการของชุมชนเพื่อ
เป็นแนวทางบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะบริเวณลำน้ำแม่ลา

วิธีการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและวิธีการสนทนากลุ่มกับแกนนำชุมชน 4 ชุมชน สำหรับการวิเคราะห์เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน จากชุมชน 4 ชุมชนที่อาศัยในบริเวณลำน้ำแม่ลา สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือค่าสัมประสิทธ์สหสัมพันธ์ของเพียสัน และการทดสอบค่าความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบดังนี้

จากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสอบถาม ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณถำน้ำแม่ถาประเมินระดับ ความต้องการใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะในค้านการท่องเที่ยว เป็นถำคับแรก ต่อมาเป็นค้านการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ค้านการเกษตร ค้านภูมิปัญญาพื้นถิ่น และค้านการอุปโภค บริโภค ตามลำดับ จากการสนทนากลุ่มพบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณลำน้ำแม่ลาตอนบนมีลำดับความ ต้องการมีส่วนร่วมสูง โดยประชาชนต้องการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วางแผนในการ พัฒนา และเต็มใจเข้าร่วมกับกลุ่มองค์กรอิสระเพื่อทำกิจกรรมการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ บริเวณลำน้ำแม่ลา

ผลการวิเคราะห์พบว่าระดับความต้องการใช้ประโยชน์พื้นที่สาธารณะมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับระดับความต้องการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ความ แปรปรวนพบว่าระดับความต้องการมีส่วนร่วมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของชุมชนอย่าง เชื่อถือได้มีนัยสำคัญ 0.01 และแปรปรวนไปตามรายได้ต่อครัวเรือนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.001

งานวิจัยได้เสนอแนะให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะบริเวณ สำน้ำแม่ลา ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ นอกจากนี้การพัฒนานั้นควร ดำเนินรอยตามเศรษฐกิจพอเพียง ทำการเกษตรแบบผสมผสาน ใช้เทคโนโลยีชีวภาพและปลอด สารพิษ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับความต้องการและส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved Independent Study Title

Management of Public Area by Mae La River Community,

Sing Buri Province

Author

Mr. Nukul Proyngoen

Degree

Master of Arts (Man and Environment Management)

Independent Study Advisory Committee

Prof.Dr.Manat Suwan

Chairperson

Assoc.Prof.Dr.Chukiat Leesuwan

Member

Assoc.Prof.Pismai Wibulswasdi

Member

ABSTRACT

The proposes of the research were to study model of utilization and capacity of the areas along Mae La River, the role and capacity of community in natural resource management and development along Mae La River. Needs community participation in public area management in order to make decision for the effect or problem in that community, and also set priority of community needs in public area utilization, and to examine the relationship between public participation and community need in order to recommend strategy of public area management along Mae La River.

The methods of study were quantitative and qualitative analysis. The qualitative data were collected by using observation, in-depth interview and focus group. The sample of study were three hundred respondents from 4 community leaders and people who live along Mae La River for quantitative analysis. The interview questionnaires consisted of biosocial data, need for public area utilization and need for community participation. The statistic analyses were Pearson's correlation coefficient—and one-way ANOVA were performed to test the hypostasis utilizing SPSS for window.

The research finding were as followed:

From the interview questionnaire, utilization of public area for tourism was firstly rated by all respondents along Mae La River, natural resource conservation, agriculture, indigenous knowledge and consumption, respectively. High participation from community's people who have been living in upper Mae La River basin were found in brain storming in development plan. They also expressed their willing to cooperate with non government organizations group in various activities for public area management.

The needs for public area utilization along Mae La River were positively related to level of need for community participation (P<0.01). ANOVA analysis also revealed significantly differences in level of participation community due to characteristics of community (P<0.01) and households' in come (P<0.001)

Community participation in developing strategies for public area management was recommended. Eco-tourism was importantly needed. In addition, following the sufficiency economy theory and multiple agriculture which using organic fertilizer and non toxic technology. These would match community needs and promoted community well-being as well.

ลิขสิทธิมหาวิทยาลัยเชียงใหม Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved